

Ontslag wegens ziekte

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift van 26 januari 2015, ingekomen bij de commissie op diezelfde datum is appellante in beroep gekomen tegen de beslissing van verweerster van 16 december 2014, waarbij verweerster appellante ontslag heeft verleend per 1 april 2015 wegens ziekte of arbeidsongeschiktheid als bedoeld in artikel 3.8 lid 5 CAO PO. Verweerster heeft op 9 maart 2014 een verweerschrift ingediend.

Bij e-mail van 1 april 2015 heeft de gemachtigde van appellante nog een aantal producties overgelegd.

De mondelinge behandeling van de zaak heeft plaatsgevonden ter zitting van de commissie te Utrecht op 9 april 2015. Verschenen zijn appellante, bijgestaan door haar gemachtigde en voor verweerster mevrouw, lid van het College van Bestuur en mevrouw, hoofd HRM in dienst van verweerster, bijgestaan door de gemachtigde van verweerster.

(De gemachtigden van) partijen hebben ter zitting hun standpunten mondeling toegelicht onder overlegging van pleitaantekeningen.

2. De feiten

Appellante is sinds 2001 als leraar in dienst van (de rechtsvoorgangster van) verweerster, laatstelijk blijkens de akte van benoeming van 19 september 2014 met een betrekkingssomvang van 0,4646, voor 50 % aan de Rooms Katholieke Basisschool en voor 50 % aan de Rooms Katholieke Basisschool, beide sorterend onder verweerster.

In 2006 is appellante wegens ziekte langdurig uitgevallen. In 2008 is zij voor 39,25% arbeidsongeschikt verklaard. Appellante heeft sedertdien haar werkzaamheden als leraar voortgezet, zij het voor een geringere betrekkingssomvang en met de afspraak dat een aantal lerarentaken als te belastend niet door haar behoeften te worden verricht.

In september 2012 is appellante wederom wegens arbeidsongeschiktheid uitgevallen. Die arbeidsongeschiktheid duurt tot heden voort. Het UWV heeft in september 2014 geoordeeld dat appellante niet in staat is haar werkzaamheden als leraar te blijven verrichten. In februari 2015 heeft de bedrijfsarts geconstateerd dat de belastbaarheid van appellante op dat moment gelijk is aan de belastbaarheid zoals in september 2014 door het UWV vastgesteld.

In het kader van haar re-integratie heeft appellante vanaf januari 2014 aangepaste werkzaamheden verricht, in januari één dagdeel, vanaf medio februari twee dagdelen en vanaf augustus tot en met december 2014 drie ochtenden per week en vervolgens nog weer in dezelfde omvang vanaf eind februari tot eind maart 2015.

De werkzaamheden die appellante heeft verricht zijn werkzaamheden die behoren tot de functie van onderwijsassistent en worden uitgevoerd boven de sterkte.

3. Het beroep

Appellante voert aan dat verweerster vanaf oktober 2010 stelselmatig de in 2008 gemaakte afspraken ongedaan heeft willen maken. Verweerster heeft de re-integratie niet conform de regels uitgevoerd. De probleemanalyse en het plan van aanpak zijn niet op tijd opgesteld en deze zijn ook niet op basis van de voorgeschreven evaluatie bijgesteld. Een eindevaluatie heeft evenmin plaatsgevonden. Re-integratie tweede

spoor is niet ingezet. Appellante heeft vanaf januari 2014 op re-integratiebasis passende werkzaamheden verricht, behorend tot de functie van onderwijsassistent. Deze functie is naar haar oordeel dan ook passend en verweerster is gehouden om met inachtneming van de in 2008 gemaakte afspraken met haar een aangepaste arbeidsovereenkomst te sluiten.

4. Het verweer

Verweerster stelt zich op het standpunt dat zij rechtsgeldig appellante heeft ontslagen wegens voortdurende arbeidsongeschiktheid. De werkzaamheden die appellante in het kader van haar re-integratie heeft verricht zijn werkzaamheden van remedial teaching-achtige aard, die boven de sterkte zijn uitgevoerd. Deze werkzaamheden zijn tijdelijk gecreëerd om appellante de mogelijkheid te bieden om zoveel mogelijk het re-integratieproces binnen de stichting uit te voeren.

Binnen de stichting zijn weliswaar twee onderwijsassistenten in tijdelijke dienst werkzaam, maar die zijn werkzaam op andere scholen en in een andere betrekkingssomvang, maar vooral is van belang dat zij werkzaamheden verrichten welke gegeven haar beperkingen niet aan appellante kunnen worden opgedragen. De betreffende functies zijn derhalve niet geschikt. Voor appellante is ook geen (aangepaste) functie binnen de scholen van verweerster beschikbaar.

5. De beoordeling

Tussen partijen bestaat geen verschil van mening over het feit dat appellante vanaf september 2012 niet in staat is haar functie als leerkracht uit te oefenen en dat volledig herstel binnen redelijke termijn ook niet meer valt te verwachten. De meningen zijn verdeeld over de vraag of binnen de organisatie van verweerster passende arbeid voor appellante beschikbaar is of met in redelijkheid te verlangen aanpassingen beschikbaar is te maken.

Dienaangaande heeft verweerster onbestreden gesteld dat de in het kader van de re-integratie verrichte werkzaamheden binnen een van de twee scholen waar appellante werkzaam is boven de sterkte zijn uitgevoerd en dat op de scholen van verweerster geen reguliere functie als onderwijsassistent beschikbaar is.

Onbestreden is ook door verweerster gesteld dat de functie van onderwijsassistent, zoals uitgeoefend door de twee medewerkers op tijdelijke basis, niet passend is en door appellante niet kan worden ingevuld. Van verweerster kan in redelijkheid niet worden gevergd dat zij van de werkzaamheden, die appellante in het kader van haar re-integratie laatstelijk gedurende drie dagdelen verrichtte, een aparte, nieuwe functie creëert en deze in het functieboek opneemt, uitsluitend om appellante in dienst te kunnen houden. Nu niet is gebleken dat andere passende werkzaamheden beschikbaar zouden zijn is het ontslag door verweerster rechtsgeldig gegeven.

De commissie begrijpt dat appellante teleurgesteld is dat haar arbeidsovereenkomst niet kan worden voortgezet met inachtneming van de in 2008 gemaakte afspraken. Aangezien echter de arbeidsongeschiktheid van appellante in 2012 is toegenomen, waardoor zij de van 2008 tot 2012 door haar met aanpassingen vervulde functie niet langer kan vervullen, kan verweerster niet worden verplicht tot het handhaven van die gemaakte afspraken.

6. De beslissing

De commissie voornoemd verklaart het beroep van appellante ongegrond.

Deze beslissing is gegeven te Utrecht op 9 april 2015 door mr. A. Schellart, voorzitter, mr. L.A.S. Boersen, en mr. A.A.M. Mollee, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.